درد

دويمه شعري ټولګه

جمال ناصر اصولي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

دويمه شعري ټولګه

شاعر: **جمال ناصر اصولي**

چاپکال: **۱۳۹۸ل/ ۲۰۲۰ز**

خپرندوی: **جمال ناصر اصولي**

چاپشمېر: **۲۰۰۰ ټوکه**

ډيزاين: **هدايت الله ناصري**

چاپځی: **اسد دانش مطبعه- کابل/ ۰۷۸۸۰۴۲۸۲۱**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ځو خبرې ٦
ژوند ۹
میین ۱۱
درد ۱۲
ما او تا مینه کړې ۱۳
ژاړې ۱۵
خوب ۱٦
ګډې وډې ۱۷
څنګه ومنم چې نه یې؟ ۱۸
درد ۲۲
انسان ۲۳
توبه ۲۵
ګډې وډې ۲۷
غزل ۲۸
قاضي ۲۹
تورکی ۳۰
ژوند ماسره مینه کوله ۳۱
لوبه ۳۳
لویه خدایه ۳٤
دنیا ۳۷
لویي ۳۸
غزل ۳۹
ګډې وډې ٤۰
پښتونه ٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار ٤٣
کافر ٤٤
ګډې وډې ٤٥
خبرې ٤٦
وجدان ٤٧
ګډې وډې ٤٨
ګډې وډې ٤٩
کمزوري ٥٠
انګېزه ٥١
ناځي ٥٢
غزل ٥٣
غليم ٥٤
پښتانه ٥٥
دنيا ٥٦
ناوکۍ ٥٧
نارواوې ٥٨
غزل ٥٩
ګډې وډې ٦٠
د نن شاعران ٦١
افغان ٦٥
سوی ٦٦
خپل نه منو ٦٧
ګډې وډې ٦٨
غزلګوټی ٧٠
کتاب ٧١
ګډې وډې ٧٢
مينه ٧٣
مانا ٧٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې ۷۵
بې وفا ۷۶
روژه ۷۷
ګډې وډې ۷۸
غزل ۷۹
لار ۸۰
غزل ۸۱
غزل ګوټی ۸۲
ګډې وډې ۸۳
پوالی ۸٤
ګډې وډې ۸۵
هسې يو چا ته! ۸٦
د رڼا مورکۍ تياره شوه ۸۷
د پنجوايي د شهيدانو په وير کې ۸۹
صحرا ۹۰
غزل ۹۲
غزل ۹٤
غزل ۹٦
ادماما ۹۹
زمانه ۱۰۰
ژوند ۱۰۳
لنډ ژوندليک ۱۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو خبرې

د لوی او بخښونکي څښتن (ج) په نامه

هېڅ یوه خبره بې انگېزې له خولې نه وځي. د هرې خبرې بنسټ د یوه هدف له پاره جوړېږي او تر ژبو رارسیږي. همدا ده چې ژبه د پوهولو او راپوهولو له پاره کاروو تر څو د ژوندانه له پاره لاره پرې پیدا کړو. الله(ج) په سورت الروم ۲۲ آیت کې فرمايي:

ژباړه:او د هغه له نښانو څخه د آسمانونو او ځمکې پیدایښت او ستاسې د ژبو او رنگونو بېلابېلوالی دی. په باوري ډول په دې کې د پوهانو له پاره ډېرې نښانې دي.

لوی رب ج انسانان په قومونو، رنگونو او ژبو ویشلي دي تر څو یې د یو بل سره توپیر وشي. هدف دادی، چې د نړۍ هره ژبه د قدر وړ ده، باید چې د حاکمو له خوا کار ورته وشي. او د ژبې اړوندو ویونکو باندې حق لري چې وايې ورې، ویې لولي او ویې لیکي، ترڅو یې حق آدا شوی وي.

په افغانستان کې حاکمانو خو پښتو ته تر ډېره بریده شا اړولې ده. پښتو یې له کلیو څخه کله هم ښار او دفتر ته نه راکوزه کړې ده او نه یې سر پرې گرولی دی. په دې برخه کې خپله پښتانه گرم دي. دوی خپلې ژبې سره په شعوري او غیرې شعوري ډول بد چلند کړی دی. ډېری پښتانه چې قدرت ته رسیدلي دي، په پښتو یې دفتري کار نه دی کړی. خپله مورنۍ او پلارنۍ ژبه یې هېره کړې او نورو ژبو ته یې مخ کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر وايي:

پردۍ ژبې زده کول که لوی کمال دی
خــــــــــپله ژبه هېرول بې کمالي ده

سليمان لايق صيب فرمايي:

د پښتون ورمېږ په خپله توره غوڅ دی
بېهـــوده د خون تورونه په بل بل ږدم

همدا پښتانه وو، چې په هند يې څلور پينځه پيړۍ حکمراني کړې ده، خو د پښتو له پاره يې هلته د يوه څاڅکي په څېر هم کار نه دی کړی. دوی وو، چې په هند کې يې درباري او رسمي ژبه د ايران فارسي وګرځوله او خپله ژبه يې له پامه غورځولې وه.

هند لا څه چې شپږ اووه پيړۍ وروسته د پښتنو په خپل ټاټوبي افغانستان کې هم د خپلې ژبې سره بې باکه او شرمور چلند کوي. پښتو نه لولي، نه يې ليکي او نه هم ارزښت ورته لري.

ښه، ويلی شو چې پړه پر موږ کې ده. کله هم زموږ د ژبې د غوړېدا له پاره نور نه راځي او نه به هم څوک ورته کار وکړي. يا د رب ج پښتانه راويښ کړي يا دې...

دا چې اصلي موضوع باندې غږېدلي وو، ويلی شو چې په هره برخه کې، چې هر څوک هر څه ليکلی شي ودې ليکي، ځکه چې ژبه هرې برخې غوړېدا ته اړتيا لري.

زما (درد) دا شعري ټولګه هم د همدې هڅې څخه پيروي کوي، چې کم تر کمه به مې څو پښتو کليمې ليکلې وي، تر څو د پښتو په لويه لمن کې مې يوه لاله ګل ته اوبه ورکړې وي.

دا چې څومره به مې هڅه کړې وي، چې شعر وليکم، څه نه شم ويلی، خو يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې ليکلي دي، تر څو لوستونکي ترې خوند واخلي او قضاوت پرې وکړي.

زموږ د ټولنې په هره لوېشت، لوېشت کې د ستونزو، دردونو، کړکېچونو، غمونو بلاخره د جګړو خبرونه آزانګه کيږي. زما په دې ټولګه يې هم خپله سيوره غوړولې ده، نو ځکه مې ورته د (درد) نوم غوره کړ. په دې ټولګه کې مې هر يو شعر د يوې انګېزې او پېښې تعريف کوي. هره پېښه د دردونو څخه الهام ځکه اخلي، چې زما شعر بې له درده ليکل کيږي نه. زه شعر کله کله ليکم، کله خو آن په يو کال کې هم شعر خپله جلوه رانې نه ويني، کله بيا د دردونو په لړۍ کې دوی هم راسره ملګرتيا او بدرګه کوي. ښه ملګری دی، ځکه يواځې مې غمونو ته نه پرېږدي، هوساينه او ډاډينه راکوي او هر درد راسره زمزمه کوي. دا به هم ووايم، چې هر شعر ما ځان ته ليکلی دی، ځکه ما ترې خوند اخيستی دی، کله مې هم دا نه دي ويلي چې که لوستونکی يې ولولي نو خوښ به يې نه شي، راځه لږ خواري پرې وکړه ترڅو د لوستونکي د خوښې وړ وګرځي. بس زما او د درد تر منځ دريمه ميکده ده، چې کله په کې خاندو او ډېری وخت پکې اوښکې تويوو.

لوستونکي د يې په ډېر څه رانه ومني.

درناوی

جمال ناصر اصولی

کابل

۱۳۸۹/۱۲/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د انسانانو زده کړل
ورو ورو نارښتیا کوي
وفا ته غاړه نه ږدي
هغې غلي راته غوږ کې ووې
زړګیه زړه مه خفه کوه
لاړم، دادی زر راځم
خو...
خو ژوند ورسره د انسانانو دود وکړ
شیبه وروسته ترې بیل شو
والوته
دادی عمر تیر شو
خو...
خو، هغه کله هم رانغی
هره شیبه شمیرم
هره دقه شمیرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لمحه شمېرم
ژوند وفا ونه کړه
ژوند رښتيني نه و
ژوند بې باکه و
هو نن بيا هغه شپه ده
چې ما په لومړي ځل د ژوند سره ملګرتيا کړې وه
او تا به په نيمه شپه تبريکي راکوله
هو، ته لاړې
ګوره ور پورې نه کړې
ژوند وفا نه لري
نن سبا زه هم درځم

کابل ۳۱,۱۲,۲۰۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

میـین

تا یو څه را زده کړل
دومره مینه دې راکړه
چې د زړه په هره برخه کې ګرانښت را ګډ شو
اوس چې ته نه یې
ستا په خالق میـین شوی یم
هرې غرېدا ته یې اوښکې تویوم
مخ په مخ یې ښکلوم
او په نیمو شپو ورته اوږدې اوږدې سجدې لګوم
د (ته لوړ یې) جملې په ویلو، تندی په ځمکه وهم
یواځې د ده ثنا کوم
یواځې دی ستایم
یواځې دی ښکلوم
ستا د ښایست خالق خورا ښکلی دی
ستا د جلوې مصور ډېر هنرمند

۲۰۱۹/۱۱/۲۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

لا چـــې خـــومره ډېـــر زړيـــږي لا مســـتيږي
دا بـــد بختـــه درد د اور واخلـــي بليـــږي

سـترګي پټـې کـړم چـې خدايـه تـه يـې هېـر کـړې
غـــم دې ومســـکيږي وخانـــدي خنـــديږي
زه يـــې تـــوره کعبـــه هســـې مقـــدس کـــړم
بـــس ويرونـــه دي طـــواف کـــوي تـــاويږي
تـــا بـــه وي چـــې ژونـــده زمـــا عمـــر د ســـتا وي
قـــدرت ومنـــل پـــه ټوکـــو نـــه پـــوهيږي
ســـتا د ســـترګو پيمـــانې چـــې خـــداى چپـــه کـــړې
يـــو پـــه بـــل پســـې خمونـــه دي رالـــويږي
زه بـــه څنګـــه دا فـــاني دنيـــا کـــې اوســـم
چـــې دې هـــر قـــدم کـــې يـــاد دى را يـــاديږي

اصـــولي دې غمـــو دومـــره زهيـــر کـــړى
لکـــه ونـــه چـــې زړه شـــي را مـــاتيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما او تا مينه کړې

موږ د تيارو د ورکولو په سوچ
سبا ته غيږ ورکړې
ما او تا مينه کړې
ما او تا، د ژوند شيبو ته
هره ثانيه ګنلې
هره دقه ګڼلې
ما او تا،
اوږدې لارې ته
او د اغزيو ډکې
د بړبوکيو ډکې
هغه اوږدې لارې ته
بې بېلګې صبر کړی
ما او تا مينه کړې
تر څو وصال ته رسو
تر څو جمال ته رسو
خو، ګوره پام به کوو
که وصال نه وو موجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د خدای تر څنګه
هغه کافور او د تسنیم په اوبو
غاړه غړی
د میو جام جیګوو
پاس تر اووم آسمانه
دغه مقام جیګوو
او بیا په جهر وایو
چې دلته تاته خدایه
کله سجده نه کیږي
موږ د یو بل لیوني
ستا په فردوس جنت کې
یو بل ته ستا په دربار
درنې سجدې لګوو
ستا د بنده ښایست ته
او ستا ورکړي حب ته
مونږه لمنځونه کوو
ما او تا مینه کړې
ما او تا مینه کړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړي

بس په هر قدم کې دا لعنتي درد دی
هره خوا مې رژوي د شګو بند یم
د خوبونو نه راوځي لوی ماتم شي
غر او سمه په ویرونو کې راګیر کړي
آسمان ښه په نره ژاړي په دا وير کړي
وريځو خور په آسمانونو پيځول دی
غرونه ژاړي پرخې ژاړي دښتې ژاړي
هو د هر قدم يادونه سرې سکروټې
پر ما ښخې ورتوي مې
سوځوي مې
دردوي مې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

خوب مې لیده چې د پرښتو
له ځلانده کاروانه مې کېکاږي
تیارې او وحشتونه سره ځنځیر شوي وي
تر څو مې ځان ته خپل کړي
زه ور سره لاس او ګرېوان وم
تر څو د ابلیس دا لښکرې مې د ځان نه کړي
چې ناڅاپه راویښ شوم
په میز د ایښې قران پاڼې باد اړوي را اړوي
د سورت الاعراف شپاړسم آیت یې مخې ته راوست
ځان سره مې خدای ته پناه ویوړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه ویرونــه راشــی زړه کــې زمــا کیــږدی ووهــي
پــــه زوره ننـــوځي پـــلار شـــي پلتـــی ووهـــي

دلتــه ناســـور ناســـور غمونـــه هـــوا شـــوي راتـــه
یـــو بـــل تـــه لاس ورکـــړي ګـــډیږي بړبـــوکی ووهـــي

هســــــې عجیبــــــه او نـــــادره زمانـــــه راغلـــــې
ښــکلې بربنــډې کــړي پــه خپلــه ښــې لنګــی ووهــي

دلتــــــه واړه او زاړه ټـــــول د زړګـــــي درد زیــــــږوي
نه شته څوک ښار کې چې پـه مـات زړګي بخی ووهـي

اصـــــــولي ډیـــــــره بنـــــــدګانو دنیـــــــا ورټلـــــــه
ښــه بــه وي نـــن چـــې اســـرافیل خپلــه شـــپیلی ووهـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ومنم چې نه یې؟

همغسې ژوند روان دی
همغسې خلک ښوري
خلک ژوند کوي خندیږي
لمر شغلې کوي بلیږي
سپوږمۍ ښکلې ده ښکاریږي
ستوري عشق کوي ځلیږي
څنګه ومنم چې نه یې؟
غرونه ښه درانه پراته دي
مرغان ښې سندرې وایي
سپرلی ناځي راروان دی
غوټۍ ګل شي ښکلې خاندي
بوراګان ترینه تاویږي
هره خوا سور لاله زار دی
هره خوا مینه او ژوند دی
هره خوا په میو مست دي
هره خوا همغه ژوند دی
څنګه ومنم چې نه یې؟
کومه خوا درپسې درشم
خیال او فکر مې تسخیر دی
ننواتې درته کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان راوښيه يې چيرې؟
سا مې بنده، بنده کيږي
په خپل ځان کې زنداني يم
خوب کې ته په ويښه ته يې
د سجدې ثنا مې ته يې
راته ووايه يې چيرې؟
څنګه ومنم چې نه يې؟
زه د ژوند سره عادت کړم
د شکرو خوند د راکړ
معطره د دنيا کړه
شپه او ورځ د را سينګار کړه
تور تمونه د لاهو کړل
برېبوکي د نسيمي کړې
په مسکاوو د کړم روږدی
هر يو غم د ترنم کړ
هر يو وير د سلامي کړ
هر يو درد د ملهمي کړ
دوزخي جانان د ښکول کړ
ترينه جوړ د اصولي کړ
څنګه ومنم چې نه يې؟
ناڅاپي هغه ورځ ښار کې
تورتمونه راخواره شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه غمونه رالمبه شول
هره خوا د وير نارې وې
هره خوا جوړ قيامت و
هره خوا په وينو سره وه
خلکو وير کاوه په کلي
ټول بازار په وير اخته و
آسمان هم ژړل په کريغو
وريځې تورې وې له غمه
لکه ځمکه چې لمبه وي
ښکلې حوره پرې پرته وي
اندامونه يې ورتيرې
له اووم آسمانه چيغې
لاندې ځمکې ته رالويرې
دا به څنگه تيره زړه وي
ځای په ځای چې نه دريږي
څنگه ومنم چې نه يې؟
د مسکاوو دور تېر شو
د خنداوو دور تېر شو
خوښۍ بورې شوې او کونډې
محبت له ښاره ووت
رڼاگانې دوزخي شوې
ترنم ستونی يې بند کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به وويل چې ژونده
زما زړه زما دلبنده
ای زړګيه ټول ژوند ته يې
ته هر څنګه زما ښه يې
دا خبرې به دې کړلې
اوس د شونډې ژبه نه شته
اوس د ناز او مينه نه شته
څنګه ووايم چې ژوند کړم؟
څنګه ومنم چې نه يې؟
خوب ارام مې په ازغيو
په سکروټو کې راګير يم
غم لا څه چې خپله وير يم
هوساينه شوه بدبخته
دنيا اور واخيست سوځيږي
د زړه کور کلی مې وران شو
لولپه شو، لولپه شو لولپه شو
څنګه ووايم چې نه يې
څنګه ومنم چې نه يې؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

درد مـــې غلـــی غلـــی خـــوري د شـــګو بنـــد دی
درد بـــې خدايـــه بـــې رســـوله ګرځـــي رنـــد دی

درد د ښـــکلي د بـــدرنګ تفـــاوت نـــه کـــړي
درد ځپلـــــی، درد ســـــوځلی زمـــــا ژونـــــد دی

درد خـــوږ شـــوی لکـــه ســـاه مـــې د کـــالبوت ده
درد لا نـــورې کيســـې هـــم لـــري کـــه پنـــد دی؟

درد مـــــلا دی، درد قاضـــــي دی درد ســـــاقي دی
درد ښـــوونځی دی، درد پوهنـــه لـــوی ديوبنـــد دی

درد بنســـــټ د اصـــــولي د دغـــــې ژونـــــد دی
درد مســـــتي ده، درد د دغـــــې دنيـــــا خونـــــد دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
هره شیبه مو ازموینه اخلي
د هر یو پل راته تقدیر ټاکي
سترګې مو ځان ته لاس مو ځان ته پوښتي
د هر یو شور رانه پوښتنه کوي
سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
ځمکه، آسمان کې جنتونه د خدای
لاندې او پاس دي دوزخونه د خدای
کله چې نه پوهیږو، څه ته پیدا؟
موږ عالمان یې هستولی هم شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د يو او بل سرونه وهو؟
ولې دا تورې پيدا کړي دي خدای؟
زموږ سجدې ته خدای اړتيا نه لري
ولې يې مونږه هستولي يو خدای؟
ولې ملا د اور کيسې اوږدوي؟
ولې ملا له محبته انکار؟
ولې ابليس يې هلته و نه تاړه
ولې ابليس ته دومره واک ورکړ؟
مونږه چا وپوښتو چې ژوند درکوو؟
بيا بې اختياره رانه ساه اخلي
سخت بې اختياره پيدا کړي يو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختيار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

د جنـــون د خـــدایي دا جلـــوه خـــو نـــه وه
چـــې مـــې ولیـــده پـــه مـــنځ د بتخانـــه کـــې

عربـــي دنیـــا مـــې چـــې کـــړه پســـې هســـې
هغـــه بـــل چیـــرې و، نـــه و پـــه مکـــه کـــې

غـوړپ د میـو مـې د سـتوني غلـی تیـر شـي
چـې ژړغـونی شـمه غلـی پـه سـجده کـې

چـې برنـو کـې درتـه هـر غشـی تیـار کـړي
د ځیګـر پـه ځـای د وولـي پـه دا زړه کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د لېرو د مچکو وار يې تېر شو
پرېږده واچوي دوه شونډې په پياله کې

چې يې سر درته په ولي باندې ايښی
ترمې اوښکې يې تويږي نيمه شپه کې

خدای مې هره بتخانه کې شو په سترګو
هم مې وليده په هره يوه کعبه کې

د هر جام يې ځکه ډکې بوسې اخلم
نعمتونه يې لا ډېر شي په توبه کې

نور که ورځ کې راته ډکې پيالې اخلي
اصولي غريب مې ونيوه په شپه کې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

لا خـــوره ده تـــوره شـــپه پـــه ښـــار د ښـــکلو
تـــور کارغـــان راچـــاپېر شـــويدي پـــه ولـــو

خدايـــه کلـــه بـــه موســـا پـــه کلـــي راشـــي
اژدهـــــا رابـــــدل شـــــويدي پـــــه کلـــــو

څـوک يـې نـوم څـوک يـې عـزت ورڅخـه اخلـي
خپـــل هېـــواد مـــو رانيـــولای دی پـــه شـــلو

د ملالـــې ســـر ټيکـــری هېـــواد جنـــډه ده
دلالان يـــې راتـــه خـــرخ کـــړي پـــه ممپلـــو

د افغـــان د ســـر قيمـــت هلتـــه مـــالوم دی
ســـــل کلـــــدارې، زر تومانـــــه د وژلـــــو

اصـــولي دی ورتـــه هســـې شـــان بـــې باکـــه
لـــور پـــه لاس دی د کيکـــرو پـــه ريبلـــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه مصـــور يمـــه تصـــوير جـــوړوم ســـا ورکـــوم
تـــورې تيـــارې زيبښـــمه تـــورو تـــه رڼـــا ورکـــوم

د کلـــي تـــول ويـــرجن راتـــول کړمـــه غمونـــه اخلـــم
د ځـــان ســـخي جـــوړوم، هـــر ويـــر تـــه خنـــدا ورکـــوم

زه د کيميـــا پـــه هـــره درگـــه راتـــول شـــوی يمـــه
لـــه وچـــو درگـــو نـــه الهـــام اخلـــم دوا ورکـــوم

مـــوږ د تـــولنې پـــه خـــدمت کـــې کـــافر شـــوي ياســـتو
خدايـــه لتـــا ورتـــه نبـــوغ تـــه مســـيحا ورکـــوم

زمـــا خبـــرې د دې ښـــار پـــه غـــوږو نـــه نـــوځي
مـــړو تـــه ډول وهمـــه ســـور لـــري گـــډا ورکـــوم

زه اصـــولي نـــن د ړنـــدو ښـــار کـــې نبـــوغ لتـــوم
يـــا مصـــور تـــه د تصـــوير ښـــکلي مانـــا ورکـــوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي

تـــا داورونـــو بربوکيـــو خـــدای ليـــدلی نـــدی
تـــا دي ده قهـــر او غـــرور کلـــه منلـــی نـــدی

تـــا د جنـــون فلســـفه کلـــه هـــم لوســـتلې نـــده
د دوزخ اور دي لا پـــه کـــور در غوړيـــدلی نـــدی

تـــه د هيـــرا منـــډيي جـــوړ اســـلام آبـــاد نومـــوې
زمـــا جومـــات راڅخـــه اخلـــې چـــې مينځلـــی نـــدی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورکی

ښــــکلې مســــکا لــــه دې دیــــاره ځخــــه کــــړه کــــړې
د افغـــــاني حــــرم فضــــا یــــې گــــډه وډه کــــړې

دوی د ماشــــوم غوښــــې پــــه اور بانــــدې راوســــوځوي
تــورکی پنجـاب کــې راتــه ناسـت دی ښـه یــې ډډه کـړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ماسره مينه کوله

ژوند ماسره مينه کوله
د جنون له تورو تيارو يې ساتلی وم
هره غيبړ کې يې د مشکو خوشبوي خوره وه
هره مسکا يې د ژوند سا وه
هر لمحه يې د روح غذا وه
ژوند ماسره مينه کوله
خو، يو ناڅاپه مې د خوشالۍ په کور کې
د رنځګانو برج راونړېده
تيارې انګړ ونيوه
د هرې خونې ور کې
بلاوې لنګې شولې
غوغاوې ګډې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼاګانو اور کې پاتې سکروټې شولې
ژوند ماسره مینه کوله
ژوند ماسره مینه کوله
اوس مې د کور چاپېریال
ساندې ویرنې وایي
زما د کور په وره یې
د (تیاره) نوم لیکلی
د ناروغۍ په څا کې
د زړه ټکور لوېدلی
ژوند ما سره مینه کوله

۱۳۹۶/۱۲/۲۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

د ژونـــد د لوبـــو بـــه زه څـــه ووايـــم
ســـتړې يـــې ووايـــم کـــه ښـــه ووايـــم

هــر څــوک پخپلــه دي حســاب يــې خپــل دی
ورور پـــلار و زوی کـــه د نيکـــه ووايـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

لویه خدایه، لویه خدایه
د وطن د ښمنان واخلې
زموږ چم دښمنان واخلې
هره خوا جوړ قیامت دی
هره خوا په وینو سره ده
هر ماشوم له پلاره بېل شو
هره مور نن په ژړا ده
هره ښځه واویلا کا
تا وحشت په دیار راوست
بربریت په دیار راوست
نن دا څومره شوې بې ننگه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور ټيکرى د واخيست
خپله خور د په ژړا کړه
ورور د وسوځاوه اور کې
پلار شمله د لولپه کړه
نن زګېرويو ښار اخيستى
بړبوکيو ښار اخيستى
تورتمونه راخواره دي
د انسان د بدن غړي
هره خوا کې نن پراته دي
ماشومان بې لاسو پښو شول
لويه خدايه، لويه خدايه
د دې خاورې بې ننګ زيږى
لولپه کړې او تالا کړې
د پنجاب زامن به خاندي
په مشهد به نن مېلې وي
بې عزته بې حرمته
سم يې وشرموې ربه
لويه خدايه، لويه خدايه
دا نو څنګه بندګان دي
دا نو څنګه انسانان دي
دوى به هم نن خوشالي کا
د بې زويه مور په وير کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې پلاره زوی نارو ته
د بې وروره خور سلګۍ ته
وایم څنګه خندیدای شي
وایم څنګه ټینګیدای شي
د ورور غوښې به خوړی شی
رب ته څنګه مخ کیدای
اصولي ترې پناه غواړي
لویه خدایه، لویه خدایه

***

کابل
۱۳۹٦/۱۱/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

ای د مجهولې دنیا خلکو څه دنیا دا نده
ژوند ته مو سا ورکړي، سا وباسي وفا دا نده

ژوند راته ښکلی کړي، سینګار یې کړي رڼا راښیي
بیا یې را شپه کړي، توره شپه کړي څه جفا دا نده؟

مونږه له خدایه په سجدو کې غواړو ژوند لټوو
دنیا فاني ده، خیر غواړو خو د عا دا نده

مه پسې زغله، مه رازغله دنیا ویر دی ګله
نه به دا ستا شي، نه زما ده د هیچا دا نده

ژوند کله ژوند شي کله بند شي کله اور ټوکوي
کله مجنون شي اصولي شي بیا لیلا دا نده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويي

کلـــه کلـــه وجـــودي فلســـفه ملـــه کـــړي
کلـــه، کلـــه لـــه جـــام والـــوځي دکـــه کـــړي

د هيـــرا منـــډيي کلـــي کـــې چـــې زيـــږي
کـــابلي جومـــات د ننـــه دمکـــه کـــړي

پـــه ســـجده جانـــان تـــرې ووژنـــي وي غلـــی
اصـــولي لـــه خپلـــه خدايـــه نـــه گيلـــه کـــړي

پـــه ممبـــر کـــې ورتـــه خپـــل کتـــاب ايـــرې کـــړي
لـــويي دغـــه ده لـــويی ده حوصـــله کـــړي

څـــوک بـــه ووايـــي چـــې دوی تـــه حســـاب نشـــته؟
څـــوک چـــې څنگـــه او پـــه څنگـــه معاملـــه کـــړي

***

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کله چې دردونه سره غلي شي ابهام واخلي
کله چې تیارې سره یو موټی شي ماښام واخلي

هلته چې طبیعت خپل مرامونه په چا ومني
ځکه یې ماشوم له پیو سترګی شي یو ګام واخلي
کله چې حیا په تراره د بازار وڅرخي
لوڅه شي بربنډه شي بیا هله زما نام واخلي
ښکلې سره ټولې دي دمونه د وصال کوي
کله به کوډګرې مصر ځانته کړي او شام واخلي
ده راته ویل چې میخانې د کفر ځالې دي
غلی ور نیږدې شي له کړکیه څخه جام واخلي

کله به درانده د اصولي دا کیسه ومني
یو پلو چې حوره وي په بله دې غلام واخلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

کـــه د وکتـــل د عشـــق د دنیـــا لانـــدې
معطـــره بـــه نـــرۍ وي لانـــدې بانـــدې

د ســکوت دنیــا دې هســې شــوه پــه چیغــو
ســم ویــده وې، شــونډې وینــې ورتــه خانــدې

پــه زاړه ښایســت د تــول خمونــه تــاو کــړل
اور بــه پــورې شــي کــه ود زبیښــي تانــدې

چــې ربــاب ســره ســاقي زمزمــې باســي
وږي تــږي د وو، خــورو بــه ورتــه ســپاندې ۱

شــیخ د ښــکلو پــه کوڅــه کــې بــلا وخــوړ
اصــولې وې چــې یــې شــونډې وې رپانــدې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونه

سـریخور د زمـانې پـه ښـار راغلـي
د لولیـو لنـډغرو ښـاد دي کلـي

ملایکـې یـې چـې لیکـي شـرم کانـدي
د آدم پـه بچـي ومسـکیږي خانـدي

نـن یـې هـره خـوا غیـرت پـه اوبـو ځکلـی
بـې ننګـي ورتـه ښـکاریږي لکـه ولـی

د شـملو او د بریتـو خبـرې لویـشي
اتفـاق ورځنـې نـه کیـږي کـه غشـي

د تـاریخ پـه هـره پاڼـه یـې نـن تـو کـړل
د بـې نسـله اورتینـو ځځـه یـې زو کـړل

نـن پـه ټـول وطـن کـې جـوړ دا هسـې شـر دی
پښـتنو تـه بـې نسـبه، سـکندر دی

څـوک یـې سترګې تـرې وباسـي څـوک غوږونـه
شـمله ورو ویـده شـوي دي رګونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیــــــرې وخریــــــــئ اوږده، اوږده برېتونـــــــه
پـــه وبـــا دي خولـــه در بنـــده شـــه پښـــتونه

تــــه د پـــــلار او د نیکــــه خبـــــرې وایـــــې
تـــه د نـــر یـــې کـــه د ښـــځې، تـــه د چـــا یـــې

چـــې یـــې ننـــګ وي د شـــملې څخـــه لوېـــدلی
پـــه پنجـــاب کـــې پـــه پګـــړۍ وي لونـــګ وهلـــی

زه جمـــال یمـــه، ناصـــر یـــم، اصـــولي یـــم
پـــدې درې واړو کـــې غلـــی یـــم، ملـــي یـــم

***

کابل

۲۶،۵، ۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار

دلتـــــه وژنـــــې دي د يـــــار پـــــه ژبـــــه
ژونـــد تـــه يـــې دام ايښـــې د دار پـــه ژبـــه

څـــه پـــه خـــوږه خـــوږه يـــې و زبېښـــلو
قاتـــل مـــو ډېـــر پـــوی دی د ښـــار پـــه ژبـــه

د يـــو عجـــم پـــه خبـــر امـــين امـــين کـــړو
دی چـــې والـــين وايـــي د مـــار پـــه ژبـــه

پـــوهيږو نـــه وعـــظ کـــې چـــې څـــه وايـــي دی
حـــورې غلمـــان يـــادوي ډار پـــه ژبـــه

اصـــولي ټـــول کلـــی ويـــده غونـــدې دی
ويـــا قربـــان يـــې کـــړه ســـهار پـــه ژبـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

وایـــی چـــې غونـــډ افغانســـتان کـــافر دی
ستاســـو جومـــات کـــافر، قـــران کـــافر دی

زمـــوږ لمونځونـــو څخـــه ســـا وباســـي
لانـــدې مـــو ځمکـــه پـــاس آســـمان کـــافر دی

وایـــی ســـبا و نـــن پـــرون مـــو وژنـــو
نـــن مـــو غنـــي پـــرون امـــان کـــافر دی

وایـــي دا خـــاوره بایـــد لولپـــه شـــي
خوســـت مـــو کـــافر دی، بدخشـــان کـــافر دی

ستاســـو تنـــدي د لګولـــو نـــدي
هـــم مـــو قبلـــه هـــم مـــو جانـــان کـــافر دی

اصـــولي ښـــار کـــې مرثیـــې وریـــږي
خنـــدا کـــافره ده خنـــدان کـــافر دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــا راتـــه هـــر احســـاس کـــې درد راکـــړی اور راکـــړی
د عشـــق دنیـــا کـــې د مختـــوری کړمـــه تـــور راکـــړی

تـــا د صـــحرا پـــه هغـــه کـــوزه خـــوا چـــې وبـــه خنـــدل
مـا وې چـې خوسـت د راکـړ، دوسـت د راکـړ غـور راکـړی

خلـــک وصـــال پـــه هیلـــه درومـــي تـــرنم غـــږوي
تـــا د ســـندرو ښـــار کـــې غـــم راکـــړی، ګـــور راکـــړی

خلـــک ارام کـــوي، ســـلام کـــوي، مســـتۍ غـــږوي
تـــا شـــوګیرې راکـــړې، ښـــې راکـــړې، شـــور راکـــړی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

مکوه خبرې را سندرې که

ژونده را غږیږه او خبرې که
نن خو به دا گونگ ترنم ووایي

اوښکي مې دانه، دانه بېرې که

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجدان

دلتـــه معيـــار د ســـړيتوب پـــه اکوبکـــو کيـــږي
وجـــدان خرڅيـــږي، ضـــميرونه پـــه ترپکـــو کيـــږي

عجيبـــه خلـــک دي، د ښـــکلو نـــه زړګـــي خرڅـــوي
دوی لا خبـــر نـــه وي پـــه ســـر يـــې ســـر ســـيندکو کيـــږي

زمـــوږ مشـــران پـــه کرســـۍ کينـــي، پګـــړۍ وغورځـــوي
پښـــتو يـــې هېـــره شـــي، شـــميرنه يـــې پـــه ورکـــو کيـــږي

چينـــدخې کلـــه تلـــل کيـــږي، پښـــتانه رايـــاد شـــي
خوشـــحال ويـــل چـــې حســـاب کلـــه پـــه ختکـــو کيـــږي

دلتـــه غيـــرت او پښـــتو دواړو ليلامـــي ورکـــړې
ســـړي ســـينګار شـــي، پيژندنـــه پـــه زرکـــو کيـــږی

دلتـــه معيـــار د ســـړيتوب د ســـر ټيټـــوالی ښـــيي
اصـــولی لېـــرې کـــړه پګـــړۍ، شـــملې تـــه ســـپکې کيـــږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ژونـــد ارزو ګـــانې هيلــــې هيلــــې کــــه وي
بيــا هــم ژونــدي يــو هيلــې نيلــې کــه وي

هــــره تيــــاره کــــې مــــوږ ســــبا لټــــوو
ورتــــه واړه شــــو مــــوږ دنيــــا لټــــوو

مــوږ د تــاريخ پــه جګــړو ســوي خلــک
ژونـــد کـــوو، هـــر اوره وتلـــې خلـــک

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــږى يمـــه پاڅـــه ســـاقي ســـره راكـــه
سپين د وي، واوريـــن د وي لـــږ ښـــه راكـــه

ســـا بـــه ننـــواتي درتـــه وليـــږم
ژونـــد مـــې دربښـــلى، هلـــه زړه راكـــه

ســـخت اجـــل نيـــولى يـــم، ســـا نـــه وځـــي
خولـــه پـــه خولـــه راكيـــږده لـــږ اوبـــه راكـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

ای د زورورو خدایــــه ولــــې د پیـــــدا کــــړل
ســـتا کمـــزوري دلتـــه گـــدایان دې د دنیـــا کـــړل

دوی د رڼـــا گـــانو څخـــه ســـوي زړونـــه ویـــوړل
تـا بـه چـې سبا کـړ، دوی بـه بیـا و بیـا بیگـا کـړل

عشــق پــه توفــاني دنیــا کــې هســې لولپــه شــول
بـس د بیلتـون پښـو کـې یـې خـدا، خـدا، خـدا کـړل

تـــولې محبـــوبې کـــه ننـــواتې کورتـــه ورغلـــې
دغه عشـق سـېزلې بـه یـې خـدای کـه پـه خنـدا کـړل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګېزه

ورکــــه انګېـــزه د شـــعر ليکلـــو شـــوه
نـــــه وه د ليکلـــــو د ويلـــــو شــــوه

ډېــر کــه راتــه غــوږ کــې پســېدلي دي
نـــــه وه د منلـــــو، د منلـــــو شـــــوه

نــور بــه د غـــزل تــوري جـــوړ نکړمــه
دا کرونــــده وچـــــه، د رېبلـــو شــــوه

مســــته د غـــزل دنيـــا تـــه ووتـــه
پېغلـــــه انګېـــــزه د ګــــډولو شــــوه

شــعر ښــکلي کتــاب تــه بــه مــې ژونـد ويــل
دا زنــــده ګـــي تـــوره، د رټلـــو شـــوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅي

ځمکه تاویږي لمر ته ستوري ناڅي
قلم چې مینه کوي توري ناڅي

جانان چې ورو، ورو نازه پښې لگوي
مین یې تاب نلري ښوري ناڅي

د سپکو تمه د درنښت کله شي
تر څنگ یې غم وي ورته گوري ناڅي

که د اتڼ ځنځیر کې یار ووینئ
خود به د خپل جانان په لوري ناڅي

دلته شملو سره بربنډ خلک دي
د اصولي سره مختوري ناڅي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورونــه ســره ســتوي شــول، رنګونــه يــې راپرېښــودل
ګلونــه ســره مــړاوې شــول، چمونــه يــې راپرېښــودل

ســاقيانې ســره کېناســتې خمونــو کــې زمــزم ويشــي
خمــارو تــرې توبــه وکــړه، جامونــه يــې را پرېښــودل

د حــورو او غلمــانو خيــال پلــو ورتــه دروغ ښــکاري
صــوفيان مــو لېونيــان شــول، جنتونــه يــې را پرېښــودل

د مينــې کنريــانې مــې اخــر پــه بلــه والــوتې
کلونــه مــې ســاتلې وې رېســونه يــې راپرېښــودل

ځــواني ســم مــازديګرو، د ماښــام پــه لــوري ووتــه
شــاعر يــې کــړم د عشــق، ځــوان شــعرونه يــې راپرېښــودل

جمــال مــې د ناصــر دی، اصــولي بــدرنګی بــوټی شــو
خــو بــر کلــي کــې جــونې دي، ګلونــه يــې راپرېښــودل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غليم

په هغه گران يو، سينگار شوې جنازې راکوي
د حورو خيال کې، د جنت سپينې ويزې راکوي

وايي د هر ماشوم په قتل به غلمان وگټې
په لاس کې توره، په بل لاس کې مې نيزې راکوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

زمـــا برېتونـــو کـــې ولاړ د وحشـــت غشـــي نـــدي
تـوی دي، جانـان ليمـه پرشـونډو مـې، څـه خوشـي نـدي

دغـــې شـــملو ســـره ولاړ، دغـــه خيـــرن وګـــړي
ســـم پـــه درهمـــو پيـــول کيـــږي، د يـــو څشـــي نـــدي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

دنیا لکه ځنګل دی
داړونکي پکې خاندي
بې داړې پکې ژاړي
زمري يې قهرمان دی
هوسۍ يې د خوراک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوکۍ

دلتـــه يـــوه خبـــره شـــتون نلـــري
پګـــړۍ لـــري، شـــمله پښـــتون نلـــري

مـــونږه شـــډل د هغـــو غرونـــو خلـــک
نـــه يـــو پـــه مينـــه د ښـــارونو خلـــک
تـــه د بـــازار د ژونـــد نانځکـــه شـــولې
نـــن نـــاوکۍ، نـــاوکۍ ورکـــه شـــولې
ماتـــه د ښـــکلي خـــوب مانـــا ښـــکاريدې
سـترګې مـې خلاصـې کـړې بـلا ښـکاريدې
ســـتا پـــدې تـــور جبـــين خبـــرې کيـــږي
نـــن دې پـــه ســـپين کلـــي ســـندرې کيـــږي
اى د جنـــون حماســـې مـــه ژړيـــږه
کـــه نـــه دريـــږې بيـــا د زړه ژړيـــږه

نـــور پـــدې کلـــي ننـــواتې مکـــړه
هغـــه در پـــاتې نـــوره مـــاتې مکـــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارواوې

زه بـــــه کـــــومې نـــــاروا وې درتـــــه ژاړم
پـــه لیـــدلو یـــې یـــو صـــبر راتـــه غـــواړم

د لـــولې پـــه لاس وختونـــه تـــوږل کیـــږي
زمانـــــه بـــــې لارې شـــــوې ورنـــــه لاړم

کـــه د دوی پـــه شـــړې ځـــان لـــه یخـــه ژغـــورم
دوی ســـــره بـــــه لـــــه ملتـــــه شـــــونډې داړم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نور مې عادت زلفو نه غرونه غواړي
زمونږ توبه که څوک یې زړونه غواړي

هغه لیلا مې عجیبه غونډې ده
زقم راواخلي او ګلونه غواړي
زمونږ جنون پښتو غیرت پښتو دی
له پښتنو وځي ننګونه غواړي
جونې نن مستې دي شغلې خوروي
هلکان ځاري ترې روحونه غواړي
مونږ مستانه یو د جامونو تږي
ځینې راتاو شي ترې خمونه غواړي
څوک سریندې د وچکالۍ غروي
ډېر یې ویالو کې دریابونه غواړي
په خوله کې ژبه یې داعش ولاړ دی
زمونږ بریتونه اورمیګونه غواړي

اصولي کفر ته پرې ونه وځې
لاس کې اسلام درکړي پیکونه غواړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مـــــوږه پخپلـــــو ســـــره تـــــور وېشــــــلي
لکـــــه انګـــــور د غيـــــږې زور وېشــــــلي

مـــوږه يعقـــوب غونـــدې کمـــزوري خلـــک
تـــئوتې، تـــوتې مـــو دغـــه کـــور وېشـــلي

لاس مـــو دنيـــا تـــه دروېـــزه کـــې ايښـــي
وطـــن مـــو ســـلو تـــه پـــه پـــور وېشـــلي

مـــوږ تـــه کعبـــې څخـــه رهبـــر چـــې راشـــي
قـــــدم يـــــې اور واخلـــــې او اور وېشــــــلي

مـــــوږه کـــــرا تـــــل د دنيـــــا غيـــــږه کـــــې
اللـــــه اکبـــــر وايـــــو او شـــــور وېشــــــلي

مـــــوږه کورونـــــه او حجـــــرې وېشــــــلي
لا هـــديره کـــې مـــو خپـــل ګـــور وېشـــلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن شاعران

شــــاعران دي شــــونډې ســــتايي
ښــه پيــران وي پونــدې ســتايي

پــــه عفـــت د بــــل نــــازيږي
د بــل مــور او خوينــدې ســتايي

چـــې د نفـــس هـــوا يـــې راشـــي
جــونې څــه چــې کونــډې ســتايي

ځـــان تـــه لـــس ګـــزه بـــورکې کـــا
خـــو د بــــل بربنــــډې ســــتايي

دوزخـــي ښـــکلې کـــا جـــوړې
بيـــاېي حـــورو شـــانتې ســـتايي

پـــه وطـــن يـــې اور بليـــږي
کنـــډوالې او کنـــدې ســـتايي

يتيمـــان اوښـــکو لاهـــو کـــړل
دوی د کفـــر ژرنـــدې ســـتايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلکشـــــا کـــــې اور بليـــــږي
دوی غـــــومبري زنـــــې ســـــتايي

پـــه هـــر کـــور کـــې جنـــازې دي
دوی جنـــــې پمنـــــې ســـــتايي

کـــــه د مـــــړو جنـــــازې کـــــړي
دوی يـــــې ښـــــې کفنـــــې ستايې

زمـــــوږ بوټـــــو اور اخيســـــتی
دوی د بـــــل شـــــنې ونـــــې ســـــتايي

خپلـــو زانـــو چوپـــان جـــوړ کـــړي
خـــــو د بـــــل کـــــوترې ســـــتايي

ايتونـــــــو تـــــــه اور ورکـــــــا
خـــــو د بـــــل خبـــــرې ســـــتايي

اصـــــولي شـــــاعر د اور شـــــه
چـــــې د بـــــل شـــــاعرې ســـــتايي

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــر مـــې د بـــل د غـــاړې پـــړی و
انــد کـــې مـــې د ننـــګ د غیـــرت زړی و

مـــونږه لېونیـــان د پـــورې کلـــي یـــو
هـــر بـــې ننګـــه مینـــه کـــې تړلـــي یـــو
شـــور مـــو پـــه ذهنونـــو کـــې د مینـــې دی
کـــم نفـــرت مـــو ډېـــرو نـــه د ځینـــو دی
کلـــه بـــه لـــولۍ پـــه اوبـــو ســـپینه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه واوړي او وینـــه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه پـــه اور قبضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه بـــې دینـــه دیـــن روضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه پښـــتون پـــه ننـــګ د خپلـــو شـــي
بـــل ځـــل بـــه نـــن بیـــا ســـم د ځپلـــو شـــي

نـــن کـــه اصـــولي د ســـره لېـــرې شـــو
شـــرم یـــې پکـــار دی د خبـــرو شـــو

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې ولې میخانه کې خمار نشته؟
سپرلی راغی په سپرلي کې بهار نشته

نن مې هر کور کې ترلې جنازې دي
جنازې دي، جنازې دي بیمار نشته
شپه سهار سره غږیږي چې درځمه
توره شپه ده، توره شپه ده، سهار نشته
باغ د ګلو مې کرلی و، په مینه
مړاوې کیږي، مړاوې کیږي ملیار نشته
پښتانه دي، پښتانه دي دغه خلک
پښتنو کې،پښتنو کې کوم ځار نشته
مور د خپلو مینه نه منو، غیرت کړو
د پردو په پښو ایره یو وقار نشته
مور د هر ماشوم د سره حوره غواړو
سر یې ووهو تر عمره یې دار نشته

خدایه خیر کړې پنجاب په دین پاچا دی
اصولي مو تل افغان دی، خو وار نشته

۱۳۹۵/۲/۱

کابل خوشال خان مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

اې د عمرونـــــــو مذبـــــــذبو خلکـــــــو
تاســو دا خپــل هېــواد وران کــړی چــې دی

چـا تــه بــه خــدای لــه کومــه مینــه ورکــړي
تاســـو دا خپـــل غـــرور وژلـــی چـــې دی

نـــه بـــه لـــه خدايـــه درتـــه وحـــي وشـــي
تاســـو اســـلام خپـــل شـــرمولی چـــې دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی

خلکـــه دا پـــورې ښـــکلي کلـــي کـــې يـــم
معشـــوقه ســـا پـــه وروړژلـــي کـــې يـــم

مـــا پـــه تنـــديو کـــې جنـــون وګـــورئ
تنـــده پـــه هغـــه ورور زبېښـــلي کـــې يـــم

مـــور د خپـــل ورور او خـــور تـــاتوبی ســـوی
تـــور لولپـــه دې هېـــواد ســـوي کـــې يـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل نه منو

خپـــل نـــه منـــو نـــور منـــو
خوښـــــه نشـــــته زور منـــــو
ســـوله مـــو خوښـــيږي نـــه
هـــر عصـــر کـــې شـــور منـو
ســـپينې اوبـــه خـــړې کـــړو
ځـــان ســـوزوو، اور منـــو
ځـــان پـــه خرڅولـــو يـــو
ســـور منـــو و تـــور منـــو
مـــوږ ځـــان غيرتـــي بولـــو
تـــل کـــرا يـــو ګـــور منـــو
ټـــپ نـــه پټـــی ســـوزوو
خـــوښ يـــو چـــې ټکـــور منـو
خپلـــو تـــه تربـــور وايـــو
کـــور کـــې کلـــه ورور منـــو
مـــوږ د اصـــولي پـــه شـــان
مينـــه کـــړو او پـــور منـــو

***

۱۳۹٤/۱۲/۲۳

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تیـــارې اور راپانـــدې بـــل کـــړ، چـــې رڼـــا شـــوه
ســـــوځېدمه، لولپـــــه شـــــومه غوغـــــا شـــــوه

تیـــارې ووې، رڼـــا هســـې غونـــدې ځیـــز دی
الهـــام زه یـــم چـــې رڼـــا کـــې ځـــه مانـــا شـــوه

وې یـــــې وســـــوځېږه شـــــمعه شـــــه بلېـــــږه
بلېدمـــــــه،چارچاپېره مـــــــې خنـــــــدا شـــــــوه

تـــــر وصـــــاله د هجـــــران خوندونـــــه ډېـــــر دي
لـــیلا تـــش پـــه نـــوم جلکـــۍ وه خـــو لـــیلا شـــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادم خــان کــه پــه ربــاب کــې و ښــاغلی
درخــانۍ هلــه درخــو شــوه چــې شــیدا شــوه

پــه وخــت لــس ځلــه میین شــم چــې نظــر کــړم
نــه پوهیږمــه چــې مینــه مــې د چــا شــوه

عرفــات کــې مــې هیــواد مینــه ژړلــې
دعاګــانې وې، زاریــو کــې ښــیرا شــوه

نــه پــوهیږم د جنــت زه دروازه یــم؟
کنــه هــر کــور کــې مــې ولــې نــن غــزا شــوه

پــه حــدیث یــې پټــوي منحوســې ښــځې
د پنجــاب پــه هــر یــو غــولي کــې چــې زنــا شــوه

اصــولي همــدومره وایــم وکــړې خیــر
ســتا د هــر ممبــر د لانــدې څــه بــلا شــوه؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلګوټی

اوربلکې مې په زړه کې دي نتلې
چاچې سترګې راته مړې،مړې وزملې

د ځانمرګي په څېر هسې رانيږدې شوه
غېږه يې راکړه رانه ورانې کړې محلې
که د حورې وزر وکې ما ويده کې
خدايږو ما کله په مينه وې منلې
زبزبانه ښاپيرۍ به وې تور تم کې
په رڼا کې مې ته کله يې اغلې
يو وار ندی چې په تخت درپورته کېږم
په ملتان پنجاب مې لس ځله موښلې

د پښتون د افغاني غيرت ته ګوره
لوڅه راغلې ما مستوره و ليږلې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب

چـــا چـــې کتــــابونو ســــره کلـــی دی
چــا چــې دا کتــاب پــه دیــن منلــی دی

شـــونډو د لیمـــو تعریـــف یـــې کـــړی دی
ځـان کـې یـې یـو ښـکلی ځـان مونـدلی دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

زما د ژوند په غذا کې
د یوه ترخه مرچک غوندې یې
چې ته پکې نه وې نو بې خونده حسیږي
خو چې پکې وې بیا خوړل کیږي نه
بې خوړو ژوند نه کیږي
بې خونده خواړه تیریږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

چېـري رنــګ پیـدا کـړم دا دنیـا راتــه رنګینــه کــړم
کرکــې ســره ټـولې کـړم سـمبالې یـې پـه مینـه کـړم

مینـــه صـــدقه کـــړم صـــدقه، صـــدقه مچـــې کـــړم
دا د نفرتـــو دنیـــا کـــې هـــر نفـــرت بـــې دینـــه کـــړم

ســتا د ســرو انګــورو څخــه هســې اوبــه وباســـم
ســره نشــه یــې ســپینه کــړم دنیـا درتـه واورینـه کــړم

هــره د زړه درد مســکا دې دومــره غېــبر کــې ونیســم
شــنه یــې د خنـدا نــه کــړم هســې یــې ګلورینــه کــړم

اوښــکه د لوېــدو مخکــې د دومــره پــه اوف ووژنــم
پورتــه یــې پــه اسـمان کړمـه هلتـه یــې شـاهینه کــړم

پرېــږده چـــې مـــلا راتـــه د کفـــر زنـــدۍ واچـــوي
ژونـــد دۍ اصـــولې راتـــه دا خبـــره ســـپینه کـــړم

***

۲۰۱۶-۰۱-۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانا

یــو معصــوم غونــدي انســان راتــه رڼــا شــو
ماناګـــانې رانـــه ورکـــې وې مانـــا شـــو

بــس تــول ژونــد مــې د دردونــو تــوره شــپه و
یــو ناڅاپــه ســترګه خلاصــه شــوه ســبا شــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــوږه د چــا پــه لــوري و زغلــو ســجدې وکــوو
د وخــت د کــوم ظــالم پــه غــولي کــې تــوبې وکــوو

پـه خولـه يـې لاس راتـه را ايښـى دى چـې نـه بـه ژاړې
د وخــت د کــوم موســا پــه وره کــې دا ګيلــې وکــوو

ټولــو پخپلــه راتــه زړونــه را ورتــه، ورتــه کــړل
د کــوم مــلا کتــاب راواخلــو تــرې ښــېرې وکــوو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وفا

ځينې اشنايان د کورنيو الوتونکو په څېر دي
چې د قفس ور يې واز وليد
بيا ستا د عمرونو مينې ته نه ګوري
والوځي
هيڅ شاته نه ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

روژه

وې يې
روژه هم ستا په خېر ور، ور ځان جوړوي
بريښي ستا په خېر مې دا هم پرېږدي
ما وي د خفګان خبره نده
کال ته بيا هم راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

راشــــه د ربـــاب غـــبره نـــن راتـــه ســــندره شـــه
ګونګـه خولـه د خلاصـه کـړه بیـا راتـه خبـره شـه

تـــه مـــې جنتـــي حـــوره دغـــه اور مـــې ووژنـــه
تـه مـې هسـکه سروه شـه خونـد راتـه ګورګوره شـه

دغـــه خمـــاري مینـــه ســـمه نـــور رنګینـــه کـــړه
ســم مــې پــه زړه وچیچــه ښــه ســوغړی بمبــره شــه

واخلـــه رانـــه ویـــر ژړا مینـــه ګلورینـــه شـــه
بیـا د کـوه قـاف ښخـه سـپینه شـان کـوتره شـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــا راتـــه د مينـــې دغـــه ټولـــه دنيـــا ورانـــه ګـــړه
ژونــد کـــه پربښـــته وه نـــو تـــا ولـــې را پېښـــمانه کـــړه

دومـره مــې تنـدی درتـه پـه ډاګ پـه ډاګ وهلـی دی
دومـره مـې سـجده کـړې چـې سـتا قبلـه مـې ورانـه کـړه

سـتا پـه کـور حـرم کـې مـې پـه اوښـکو ويـالې جـوړې وې
تــش مــې درنــه غوښــتې وو چــې دا خونــه ودانــه کــړه

تــه د ښــکلو خــدای يــې تــه معبــود د هوښــيارانو يــې
اې د لېونيـــــو خدايـــــه داتيـــــاره روښـــــانه کـــــړه

تــه د ګلــو خــدای يــې تــا ښــکلا ورتــه ورکــړې ده
تـــه د ازغـــو رب يـــې نـــوره دا قضـــيه اســـانه کـــړه

تـــا راتـــه تـــوپير د تـــور او ســـپين پـــه مينـــه ايښـــی دی
ســـپينو کـــې د تـــورو مـــې يـــوه شـــبيه خندانـــه کـــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار

زمـــــونږه لار د عقیـــــدې ورکـــــه ده
هـــم د ممبـــر هـــم د ســـجدې ورکـــه ده

پـــر مـــوږ یرغـــل کـــې تکبیرونـــه وایـــي
لار د کعبـــــې او د مکـــــې ورکـــــه ده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــونږه د اور پــه پوکــو نــاڅو خپلــه نــه ګــډېږو
مــونږ د ډالــر او د کلــدارو پــه ويــر نــه مړيــږو

منــو چــې ټــول عمــر مــو وينــه پــه اســلام ورکــړې
خــو يــو عــادت لــرو پيســو بانــدې هــيڅ نــه بسيــږو

هغــه د لنــګ پنجــابی ســرو ســره تللــی نــه شــو
مــونږ پښــتانه يــو د قاغــذ پــه بيعــه ښــه خرڅيــږو

ښــه کــه د غرونــو ليــوني يــو د بــازونو ښــکار کــړو
ولــې د کونــډو د يتــيم پــه اوښــکو نــه زوريــږو

مــوږ ميخــانې لــرو بــې بيعــې ډک خمونــه لــرو
ســهار بيګــا يــې څښــو تشــيږي نــه او نــه مســتيږو

د جنـــت لاره د کابلـــه تېـــره شـــوې کـــه ده
اصـــولي ووايـــه صـــرات لـــه پلـــه کلـــه لـــويږو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل گوټی

کلـه مــې ژونــد هــم پــورووړی کــړي چــې مــه غرېــږه
د نـــورو کبـــر او غـــرور پيـــالو تـــه مـــه مســـتېږه

پرېـږده چـې ښـکلي حسـن وشـيندي زکـات يـې ورکـړي
شـــېخه ارام کينـــه پـــردي ډول تـــه نـــور مـــه گـــډېږه

پرېـــږده چـــې مينـــه زلزلـــه راوړي توپـــان راولـــي
نـــور د صـــوفيانو منځـــه ځـــان باســـه نـــور مـــه دردېـــږه

پرېـــږده جنـــون کـــه مـــذهبي نـــه وي نيـــت مـــه کمـــوه
ذاهـــد ذاهـــد اوســـه ســـپين مخووتـــه مـــه مـــاتېږه

پرېـــږده پـــدې دنيـــا جنـــت ووينـــي ودې وينـــي
تـــه اصـــولي اوســـه کـــم اصـــلو تـــه نـــور مـــه ټيټېـــږه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه زمــوږ کالــه کــې علــم پــه ښپيــړو وهــي
د ټوپک خـولې تـه مو نـران هـم پـه خـاپوړو راځـي

چپنــدازان مــو د ارګ خــولې تــه رســېدلی نشــي
ارګ تــه دننــه مــو ســپاره نــن پــه کربــوړو راځــي

پــرون لــه غــرره مــې دې غرونــو تــراره کولــه
نــن دلکشــا تــه تبســتيدلي لــه دې ســوړو راځــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوالی

هـــره خـــوا ثنـــا کـــوي، مينـــه کـــې بـــلا کـــوي
ســـرې د پښـــتنو ســـترگې، خـــود بـــه واويـــلا کـــوي

يــو وارې کــه ســوز راغــی، زړونــه مــو پــه وينــو شــول
جــوړ بــه اصــفهان نــه وي، ويــر بــه بخــارا کــوي

اور بــه مــې لاهــور کــې وي، شــور بــه يــې ډهلــی اوري
دغـــه د هيـــرا زيرنـــد، اوس ســـتم پـــه مـــا کـــوي

راشـــئ ســـره وپيـــئ، يـــو تـــار کـــې لعلونـــه شـــئ
تـــوره د نفـــاق جذبـــه، هـــره خـــوا وبـــا کـــوي

مســت شــئ ســره مينــه شــئ، اور پــه پوکــو مــه وژنــئ
تـــش د اصـــولي قلـــم ،چيغـــه د بابـــا کـــوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ما ورکړی و، دې مات کړ
د وختونو ملکې ته
یو وړوکی لعل د مینې
هسې واچوه په څمکه
تا به وې چې تش منګی دی
ترینه پاتې یې کودې شول
دریغه، دریغه
دریغه، دریغه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې يو چا ته!

انګيـــزه مــې ورکــه شــوې د غــزل وه
انديښــنه د ژوندانــه راســره مــل وه

يــو ناڅاپــه د خمــارو ســترګو ليــد و
د قلــم پــه نيشــه يــي جذبــه توليــد و
شــونډې نــه وې، ســرې پيــالې د واينــو ډکــې
قــدرت جــوړې ، پــه لاســونو کــې نــازکې
مــا وې خدايــه ښــاپيرۍ لــه کومــه راغلــه
پــه خنــدا شــوه چــې خنــدا مــې تالــه راغلــه
مــا وې ټولــه تتــه شــوې مينــه ورکــړم
دې وې، ورک شــه تــش پــدې کوڅــه ګــذر کــړم
تــه پــوهيږې انګيــزه زمــا د شــعر يــې
نــور بــه څــه کــړې چــې د وروره راتــه تيــر ې

چــې قــدم پــه ځمکــه ږدمــه رايــاديږې
د هــر تــوري مــې هــم زور او هــم مــې زيــر يــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا مورکۍ تياره شوه

شپو او ورځو کې رڼا وه
د رڼا تېره بريښنا وه

چې ښايست يې زېږولی
په ماناوو کې مانا وه

چې په ژوند کې به تورتم شو
سپينه ورځ به شوه دعا وه

يو ناڅاپه تورتم ګډ شو
شپه شوه ورځ توره غوغا وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــا یــــې اوښـــکې وچـــولې
پاکیــــــدې نـــــه واویـــــلا وه

د غـــوروې پـــه شـــان غـــم و
تـــرې بـــچ شـــوو هـــم ژړا وه

څښـــتن یـــو دی بـــې لـــه شـــکه
خـــــو بچـــــي تـــــه لا الا وه

مـــور د هیچـــا څخـــه مـــه مـــره
کـــه مجنـــون وکـــه لـــیلا وه

یـــو مگـــس یـــې لولپـــه کـــړې
د انســــان دا څنگـــــه ســـا وه

اصـــولي را یتـــیم مـــه کـــړې
دا دعـــا لویـــه لـــه تـــا وه

***

۱۳۹۱/۳/۱۷

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنجوايي د شهيدانو په وير کې

څـوک مـې پـه تـور د پښـتانه سـوځوي
ځينـې مـې کـور کـې لـوی واړه سـوځوي

چـا راتـه هـر ايـت کـې اور راکـړی
حديث،حـديث کـې را ليمـه سـوځوي
دا د بـر بڼـدو حرامـوني چـې دي
پـه کـور رانـه وځـي مـړه سـوځوي
زمـا د پـور واخيسـت ګـډيړه راتـه
وخـت بـه راځـي چـې ټـول بـه سره سوځوي
افسوس،افسـوس پـه اتفـاق نـه يـو مـوږ
پـه کـور مـې ورور بهـر مـې تـره سـوځوي
مشـران چپنـو کـې نتلـي راتـه
يـواځې ارګ کـې راتـه زړه سـوځوي
عجيبـه کـار دی چـې زمريـان يـو مـوږه
خـو نـن پـه غـولي مـو کارغـه سـوځوي

پيغلـې دسـر ټيکـري پـر مـوږ اچـوي
چـې اصـولي سـړې اوبـه سـوځوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحرا

هغه لاندې صحرا گوره په هغه وچې مې کور دی
هر بورا یې خاورې شوی هر گلاب باندې سور اور دی

هر ملا فتوي د مرگ کا چې د ورور دی کافر شوی
هر خادم یې جلاد شوی هر قاضي په زړگي تور دی

هر زلمي لاس کې ټوپک دی هر صوفي لاس کې رسۍ ده
هرماشوم په خوله کنځا ده د سپینگیري لاس کې اور دی

هر عزیز یې مکناټن دی یا خوشال دی اورنگزیب ته
بیا بابا دی پاڼیپت کې چې لیدلی ښه ورور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلیـــــو ویـــــالې وچـــــې د ملیـــــار لاســـــونه پـــــرې دي
د میـــــرویس مـــــزار ړنـــــګ دی د بابـــــا پـــــه جنـــــډو چـــــور دی

د ملالـــــې ټپـــــي نشـــــته د ایـــــوب لښـــــکرې ورکـــــې
د احمـــــد وږی خـــــرخ شـــــوی د صـــــابر لاســـــوی ګـــــور دی

بیـــــا زمـــــا پـــــه پلازمېنـــــه پیښـــــور کـــــې مهـــــاجر یـــــې
پنجـــــاپی د نیکـــــه شـــــوی مشـــــره دومـــــره د غـــــرور دی

شـــــمله ور مـــــې ټپـــــي شـــــوی پوهنتـــــون مـــــې وړکتـــــون دی
اصـــــولي مـــــې بـــــې اصـــــوله اصـــــولیت راتـــــه تربـــــور دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه مـــې راتـــه وایـــی چـــې بـــه تیـــز بادونـــه بیـــا راشـــي
تـویـې بـه کـړي اوښـکې چـې پـرې تـور مخونـه بیـا راشـي

ســـولې پرښـــتې تـــه بـــه کفـــن پـــه غـــاړه بیـــا ورکـــړي
جـــوړ د خپـــل اســـمانه چـــې پـــه ســـر تندرونـــه بیـــا راشـــي

مســـتې بـــه د غـــم میرمنـــې بیـــا پـــه چیغـــو، چیغـــو شـــي
ســـپینو لوپټـــو کـــې بـــه دا ســـره وختونـــه بیـــا راشـــي

بیـــا بـــه خـــو ویرنـــې د غـــزل قالـــب کـــې ووینـــو
مینـــې تـــه یـــې لـــیکم خـــو ویـــرن شـــعرونه بیـــا راشـــي

هـــره خـــوا چـــې گـــورم د وطـــن مـــور لیلامـــي ویـــنم
خدایـــه تـــه یـــې ومنـــه چـــې ورک نیکونـــه بیـــا راشـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو خـــوا ســـکندر دی پـــه دا بلـــه یـــې مغـــل ویـــنم
مینـــې رانـــه اخلـــي پخـــواني دردونـــه بیـــا راشـــي

هــره خــوا چــې ګــورم پــه درانــه خــوب بیــده شــویدي
وینې د زمـــانې تـــه خـــود بربنـــډ خوبونـــه بیـــا راشـــي

کلـــه د وطـــن نـــاوې تـــه مـــوږ ټیکـــری ورکـــړی دی
کلـــه یـــې چـــې واخلـــو پـــه جیبـــو نوټونـــه بیـــا راشـــي

تـــورې بوړبـــوکۍ مـــو د پښـــتون پـــه کلیـــو ولیـــدې
کلـــه چـــې دا تیـــرې شـــي نـــو تـــور، تمونـــه بیـــا راشـــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کاشــکې زه د بــوډۍ ټــال وای پــاس پــه غرونــو ښــکاریدلی
کاشـــکې زه پښـــتون پګـــړۍ وای پـــه دارونـــو ښـــکاریدلی

کاشــکې تــوره شــپه دوزخ وای کاشــکې اور وای مســتیدلی
بیــا د ښــکلې شــان رڼــا وای پــه خونــدونو ښــکاریدلی

یـــا د علـــم وای د کفـــر بیـــا د کفـــر زلزلـــه وای
بیـــا دتـــوره هـــدیره وای پـــه قبرونـــو ښـــکاریدلی

یــا مریــد د پیغمبــر وای ښــکلی تخــت د ســلیمان وای
بیــا فریــد وای احمــدخان وای پــه لکونــو ښــکاریدلی

خو چې نه وای پښتنو کې نه مې دین نه مې مذهب وای
بــس یــو بــوټی د صــحرا وای پــه رنګونــو ښــکاریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا د نــر غونــدې شــاعر وای پــه ربــاب را تاویــدلی
بیــا تــاریخ د پښــتنو وای پــه مرګونــو ښــکاریدلی

د هوســی پــه شــان اصــیل وای د طــوطي پــه شــان ګویــا وای
اتفــاق وای پښــتنو کــې پــه بریتونــو ښــکاریدلی

هغــه تخــت وای هغــه تــوره هغــه ننــګ وای
بیــا ډهلــي کــې احمدشــا وای پــه پوځونــو ښــکاریدلی

پــه رښــتیا کــه یــو افغــان وای یــا بربنــډه افغــاني وای
اصــولي د دار پښــتو بــه پــه دارونــو ښــکاریدلی

***

ډهلی
۱۳.۰٤.۲۰۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه بــه د چـا شــونډې تــل تــر تلــه ښــکلول وي
نـــه بـــه د دوســـتۍ او د وروری هســـې پالــــل وي

نـــه بـــه د بابـــا د غـــرو ســـرونه وي پـــه واورو
نـــه بـــه د رزغيـــو اصـــولي ســـبا شـــدل وي

نــه بــه ژونــد د مينــې د مســکا د خنــدا کــور وي
نــه بــه د شــاعر تــل د پښــتو رنګــين غــزل وي

نــه بــه ملايــان پــه ميخــانو کــې دروېــزه کــړي
نــه بــه پــه دې ښــار کــې د نجيــب پــه دار کــول وي

نــه بــه افغانــانو کــې څــوک لــر وي څينــې بــر وي
نه بـه يـې ډيورنـډ نـه بـه پنجـاب نـه بـه ښـکنځل وي

نــه بــه اصــولي ښــکلي لنــدن کــې را مســکيږي
دا راســره ومنــه چــې پــاک الله بــه تــل وي

***

لندن- ۰۲٫۰۳٫۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا زمــــا د بــــڼ نيــــالګي ټولـــــوي
پيغلـــو څېړيـــو نــــه پرګـــــي ټولـــــوي

هغــــــه د دور پښــــــتنو جونــــــو نــــــه
ګرځـــي پـــه کليـــو کـــې ټيکـــري ټولـــوي

تقــــدير زمــــا د قــــافلو لــــــه مخــــــې
راغـــــی پـــــه وچـــــه وچکــــالي ټولـــــوي

اصـــولي ښـــار تـــه تـــور ســـړي راغلـــــي
لـــه کونـــډو رنـــډو نـــه زګيـــروي ټولـــوي

***

۱۷,۰۵,۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشـــئ د وطـــن بچوخپـــل تبرونـــه وينـــې کـــړو
بيـــا بـــه اتڼونـــه کـــړو بيـــا بـــه کيســـې ســـپينې کـــړو

راشـــئ د قلـــم پـــه مـــټ خلکـــو تـــه بيـــا وښـــيو
جـــوړ تـــرې قلمونـــه کـــړو ټـــولې وســـلې مينـــې کـــړو

راشـــئ د بابـــا پـــه نـــوم بيـــا ولونـــه وتـــړو
دښـــتې او صـــحراوې مـــو ښـــکلې ګلـــوريني کـــړو

دښـــتې مـــو کـــه وچـــې دي هيلـــې مـــو پرېمـــانې دي
عـــزم او جـــديت غـــواړي دښـــتې بـــه واورينـــې کـــړو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادماما

هسکو غرو ته يم راغلی نذرانو ته يم راغلی
ادماما زيارت کومه زيارتو ته يم راغلی

په تا غرونه راچاپېر دي ته بابا د دغو غرو يې
ته يو پير يې د پيرانو پاکو زړو ته يم راغلی

ستا مزار په هسکه وينم ته سردار د سردرو يې
ته کوربه د ميلمنو يې ستا ميلو ته يم راغلی

ستا په خوا کې شپونکي وينم آوازونه د شپېلۍ دي
ښترونه ورته زانګي ولولو ته يم راغلی

په جوس دې تنهي ميشت دي غيرتي دي ميړني دي
توريالي دي ميړني دي پښتنو ته يم راغلی

***

۰۵, ۰۸, ۲۰۰٤

تنهي ادماما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

د سفر په لاره مست یم
لکه مست چې سمندر شي

حال مې تور دیو شي خندیږي
بیا مجنون یا قلندر شي

کله پوی وم عقل هېر شي
کله هیڅ په هیڅ هنر شي

کله ورځ وي تروږمې راشي
کله شپه وي ځلاند لمر شي

کله ښه وي لا ښه کیږي
کله بد وي لا بدتر شي

کله زر په ایرو واوړي
کله کاڼي وي سره زر شي

کله ښه کوم چې ښه دي
کله ښه وي واوړي شر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساز کې سوز او سرور نه وي
چې غني راشي ټکر شي

سره خوله ښکلي هلکان وي
په ځواني واوړي ببر شي

پاچاهان وي پاچاهي کا
پر سبا پرېوځي بزګر شي

خدای چې قهر ورته وکړي
میږی هغه وخت وزر شي

جوړ ځان هله مالومیږي
چې مرض پرې مقرر شي

مینه هلته لا خوږه شي
کسي، کسي چې ټکر شي

خود به سترګې شي بې باکه
چې په شونډو يې نظر شي

دا اشنا به په هو راشي
زما دا کله باور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې د صـــبر روزي وخـــوري
کـــاڼي بـــوټي بـــه ســـره زر شـــي

چـــې پـــه کومـــه کـــوچي راشـــي
هغـــه ځمکـــه يـــې مـــالګر شـــي

تـــولې ښـــکلې مـــې خوښـــيږي
ځمکـــه ســـتوري دې خبـــر شـــي

يـــوه دنيـــا مينـــه دې راکـــړي
پريـــږده هلـــه دې ســـحر شـــي

کلـــه نرمـــې نرمـــې شـــپې وي
بيـــا شـــډل شـــډل شـــي غـــر شـــی

اصـــولي لـــه کرکـــې تښـــتي
خـــدای ګـــو مينـــه کـــې رهبـــر شـــي

***

هرات

۲۰۱۴/۰۵/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژونـــد د وینـــو تویـــول دي
د یـــخ لمـــر تـــه ایښـــودل دي

ســـر تـــر ســـره لـــوبې لـــوبې
ســـاه قفـــس کـــې بنـــدول دي

د نـــانځکو ښـــکلي ښـــار کـــې
ماشـــومانو تېـــر ایســـتل دي

یـــوه مســـکا تـــولې ژړاوې
پـــه وعـــدو میینـــدل دي

***

کابل پوهنتون/ پښتو څانګه

۱۳۸۶/۳/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډ ژوندلیک

جمال ناصر اصولي د نوروز خان اصولي زوی پر ۱۳۵۹ل کال د خوست ولایت تڼیو ولسوالۍ دره ګي کلي کې زېږېدلی دی.

ښوونځی یې د کابل په عبدالهادي داوي لېسه او فراغت یې د خوست غرغښت عالي لیسې څخه دی.

لیسانس یې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګه کې کړی او له همدې ځایه یې د ماسټرۍ سند هم تر لاسه کړی دی.

ښاغلي اصولي په خصوصي او دولتي ارګانونو کې په لوړو بستونو کار کړی دی، د نوې ځوانۍ پېر یې په روسیه او انګلستان کې تېر کړی او د نړۍ اته دېرش هېوادونو ته یې سفرونه کړي دي.

د شاعرۍ تر څنګ لیکوالي او سیاسي شننې هم کاندي چې ډېر کله د هېواد په ټلوېزیونونو کې د هېواد په سیاسي حالاتو د شنونکي په توګه را څرګندېږي...

تر دې کتاب وړاندې د ښاغلي اصولي دوه نور اثار هم د چاپ په پساله پسولل شوي چې یو یې (**سیاسي جګړې**) د ښاغلي اصولي مرکې او شننې دي او بله یې لومړۍ شعري ټولګه ده چې (**د پردېسۍ تروږمې**) نومېږي او دویمه شعري ټولګه (**درد**) یې دادی ستاسې په لاسونو کې ده.

اصولي صیب ته د لیکوالۍ، شاعرۍ او وطن ته د خدمت په ډګر کې د زښتو ډېرو بریاوو دعا غواړی یم.

درنښت مو په برخه شه

سپین سهار

دانش خپرنځی- کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library